

тивъ този министръ, когото съжеляватъ всички, безъ разлика на партии, но противъ другъ единъ министръ, у когото отсъствуватъ двата важни недостатъка на Каравелова: куражътъ и безпрограмноста. И ако падна м-ръ Бълчевъ, то това — вижда го всичкия свѣтъ, виждате го и вий — е работа случайна. За нея ще говоря, ще кажа нѣкоя и друга дума, може би, но случайно, не намѣренно. Ще говоря слѣдователно не толкозъ за убийството, колкото за комплота, цѣльта на който е била измѣнението на сѣществующий държавенъ строй. Чл. 58 отъ Отоман. Нак. законъ говори слѣдующето (чете):

«Чл. 58. Когато нѣколцина направятъ едно тайно споразумѣние (комплотъ) съ цѣль да се извърши едно отъ злодѣянията спомѣнжти въ чл. чл. 55 и 56, па се наговорятъ и рѣшатъ да се извърши смущението прѣдначертано въ това споразумѣние, а освѣнъ това прѣдприематъ дѣла и мѣрки за да се приготвятъ срѣдствата за извършванието, лицата, които сж участвували въ това споразумѣние, се наказватъ съ вѣчно заточение, даже и когато не сж е осществило смущението. — Но ако въ едно такъво тайно споразумѣние не се утвърдятъ (констатиратъ) дѣлата и мѣрките прѣдприети, за да се приготвятъ срѣдства за извършване на смущението, а само сж е говорило и рѣшило за това извършване, лицата, които сж участвували въ това споразумѣние, поставятъ се врѣменно въ крѣпостъ. — Ако ли е станало едно прѣдложение, за да се образува едно споразумѣние за извършване на едно отъ спомѣнатитѣ въ горнитѣ два члена злодѣяние и не се приело, лицето, което е направило това прѣдложение, наказва се съ затворъ отъ една до три години».

Азъ четж по-напрѣдъ чл. 58, защото ми е нужно да опрѣдѣля по-нататѣкъ комплота, елементитѣ, които заключава това прѣстѣпление. Този членъ даже не е прѣдвиденъ въ обвинителния актъ. Азъ нѣмамъ нужда да настоявамъ на него. Но той е нуженъ за пояснение на прѣдидущитѣ два — 55 и 56 чл. Когато бѣше въпроса за обвинението на прѣдидущитѣ подсждими: Св. Миларовъ, К. Поповъ и Г. Василиевъ, въ комплота противъ Особата на Н. Ц. Височество, азъ се коснахъ до теорията на прѣстѣпността. Казахъ, че всѣко прѣстѣпление представлява отъ себе си — нѣкой автори казватъ три момента, а нѣкои добавятъ и четвъртий. За първий спомѣнахъ, това е влата воля или прѣдложение да се извърши прѣстѣплението,